

אין מקום קדוש בכל הישוב כמו ארץ ישראל

מקום יש בישוב שאין שולט בו משחית ההוא, ולא ניתנה לו רשות ליכנס שמה^[א] וכל אותן הדרים שם אינם מתים עד שיוצאים מחוץ לעיר, ואין לך אדם מכל הדרים שם שלא ימות לו, וכלם מתים כמו שאר אנשים, אבל לא בעיר, מה הטעם, לפי שאין יכולים לישב תמיד בעיר, אלא אלו יוצאים ואלו נכנסים, ועל כן מתים כולם, ומפני מה אין שולט שם מלאך המשחית ההוא, אפשר תאמר לפי שאינה עומדת ברשותו, **הלא ארץ הקדושה אינה עומדת ברשות אחר ומתים שם,** ובמקום ההוא מפני מה אין מתים, ואפשר תאמר מפני שיש בה קדושה, הלא אין מקום קדוש בכל הישוב כמו ארץ ישראל, ואפשר תאמר בעבור הזכות של האיש ההוא שבנה אותה, הרי הרבה אנשים היו שזכותם גדולה משלו, א"ר יצחק אני לא שמעתי ולא אדבר, באו ושאלו את רבי שמעון, **אמר להם ודאי שמקום ההוא אין שולט עליו מלאך המות,** והקב"ה אינו רוצה שבמקום ההוא ימות אדם לעולם, ואפשר תאמר שקודם לכן במקום ההוא טרם שנבנה מתו בו אנשים, לא כן, אלא מיום שנברא העולם נתתן מקום ההוא לקיום, **וסודי סודות יש כאן לאותן המסתכלים בסוד החכמה,** כאשר ברא הקב"ה את העולם ברא אותו בסוד האותיות, שנתגלגלו האותיות וברא את העולם בחקיקת השם הקדוש, נתגלגלו האותיות וסבבו את העולם בחקיקה, וכאשר נתגלגלו ונתפשט העולם ונברא, והיו האותיות סובכות לברוא, אמר הקב"ה שיהיה נגמר באות יו"ד^[ב] כיון שאמר הקב"ה לעולמו די ונגמר ביו"ד נשארה אות טי"ת בלבדה תלויה באויר על גבי מקום ההוא, טי"ת היא אות המאירה חיים, לפיכך מי שרואה טי"ת בחלומו

זינו הזוהר

ובכל עולם ועולם נמצאות עשר ספירות שהן כח"ב חג"ת נהי"מ, וספירת כתר דאצילות לגודל העלמה אינה נתפסת במחשבה להחשב בין האורות הנאצלים, אבל מלכות של עולם האצילות נחשבת כתר לעולם הבריאה, וכן מלכות דבריאה כתר ליצירה, ומלכות דיצירה כתר לעולם העשיה, והנה לפי זה גם בעולם העשיה שהוא כדור הארץ נמצאים הכחות של העשר ספירות עד מלכות שבמלכות, שהיא נקודת המרכז שנקראת אבן שתיה שמקומה בירושלים, ולאחר שירה הבורא אבן פנתה התחילה התפשטות כדור הארץ מסביב סביב לנקודת המרכז, והתחלה של התפשטות כדור הארץ היתה בכח האות ב', והיינו ספירת

א. היא העיר לוז הנזכרת בשופטים א' ויראם את מובא העיר וגו', וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה: **ב.** רבו הפירושים כאן, ועל דעתי שאפשר לפרש על פי הנזכר בזוהר שבאו כל האותיות למפרע מן ת' עד א' ובקשו כל אחת ואחת להתחיל בהן בריאת העולם, והסכים הבורא להתחיל באות ב', ויש לומר שעשר אותיות הראשונות מרמזות על העשר ספירות אות א' על כתר, אות ב' על חכמה, וכן כסדר, ואות יו"ד על מלכות, וזהו הסוד של התרגום ירושלמי על בראשית ברא שתרגם בחוכמא, וידוע שכל העולמות נחלקים על ד', אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, וזה העולם הגשמי הוא עולם העשיה,

סימן טוב הוא לו, וחיים נתתקנו לו, ולכן לפי שהאות טי"ת היתה תלויה על גבי מקום ההוא אין שולט בו מיתה.

זוהר פרשת לך (דף פד):

בזמן שישראל היו שרוים על ארץ הקדושה הכל היה מתוקן כראוי

והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ, א"ר אבא כתיב (שיר ב') יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה, יונתי, זו השכינה הקדושה, בחגוי הסלע, זו ירושלים שהיא עולה על כל העולם, מה סלע הוא עליון ותקיף על הכל, אף ירושלים היא עליונה ותקיפה על הכל, בסתר המדרגה, זה המקום שנקרא בית קדש הקדשים, הלב של כל העולם, ולפיכך כתיב בסתר המדרגה, לפי ששם היתה השכינה נסתרת כאשר היא צנועה לבעלה ואינה יוצאה מביתה לחוץ, כמו שכתוב (תהלים קכ"ח) **אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך וגו'**, כך השכינה הקדושה אינה שורה מחוץ למקומה בסתר המדרגה, אלא שבזמן הגלות גם היא בתוך גלות, ולפי שהיא בגלות שאר העמים יש להם טובה ושלוחה יותר.

זיו הזוהר

שאות יו"ד שהיא מלכות שבמלכות ספירה העשירית שבכדור הארץ נפל בגורלה מקום עיר ירושלים, כמו כן לכל ספירה וספירה שבכדור הארץ יש מקום מיוחד להתפשטות כחה שם ביתר שאת, וגלה לנו רבי שמעון שהאות ט' היינו ספירת היסוד שנקראת חי העולמים נפל בגורלה מקום העיר לוז, ושם נשארה תלויה באויר כיון שאמר הבורא לעולמו די שלא יתפשט יותר, ובזה יובן כל המאמר למבין, ואם שגיתי השם יכפר.

החכמה, ואמר הקב"ה דתסתיים הבריאה באות יו"ד, היינו שהאות יו"ד תשפיע כחה על הסוף מעשה שהיתה במחשבה תחלה, שהיא נקודת המרכז מלכות שבמלכות, והיינו כח הצמצום ובחינת קבלת השפע, נמצא שכח ההתפשטות של כדור הארץ הי' על ידי כח המשפיע מן האותיות ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט', והיינו מן ספירת החכמה עד ספירת היסוד ועד בכלל, כי האות א' שהיא ספירת הכתר למלכות דיצירה תחשב, ומובן מכל זה שכמו